

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อกำชับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่าที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร ระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาและคัดเลือกบุคลากรที่จะมาดำรงตำแหน่ง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนในอนาคต

สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นอยู่จริง อยู่ในระดับสูงทั้ง 2 ด้านคือ ด้าน Initiating Structure และด้าน Consideration

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารและครูอาจารย์

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็น ของผู้บริหารและของครูอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหาร ระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ ในพฤติกรรมที่เป็นอยู่และที่ควรจะเป็นไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารด้าน Initiating Structure และด้าน Consideration ที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็น

กลุ่มประชากรได้แก่ ผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ชั้นสูงตัวอย่างมา 18 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 18 คน ครูอาจารย์ 428 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่คณวิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวจากแบบสอบถาม LBDQ ชั้นสร้างโดย Andrew W. Halpin คำถานยึดงานบริหารการศึกษา ห้อง 5 อย่าง และไนแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ปรากฏว่ามีความเชื่อมั่น 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสั่งและรับคืนด้วยตนเองทุกแห่ง ได้รับแบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความนัยสำคัญทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มค่าย t-test

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัว

1.1 ผู้บริหาร ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุอยู่ในระหว่าง 30-39 ปี และ 40-49 ปี มีอุปปิภูมิตรี บริหารโรงเรียนที่ประจำอยู่ในระหว่าง 1-5 ปี และเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนมาก่อน

1.2 ครูอาจารย์ ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุในระหว่าง 18-29 ปี มีอุปปิภูมิตรี และประจำอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันในระหว่าง 1-5 ปี

2. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเองและของครูอาจารย์

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารและครูอาจารย์

3.1 พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร ด้าน Initiating Structure ด้าน Consideration และพฤติกรรมรวมทั้งส่องค่าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ พฤติกรรมที่ควรจะเป็นสูงกว่าที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 พฤติกรรมทางการบริหาร ของผู้บริหาร ค้าน Initiating Structure

ค้าน Consideration และพฤติกรรมรวมทั้งสองค้าน ทั้งพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงและที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สูงกว่าของครุภารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมทางการบริหาร ที่ผู้บริหารและครุภารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารควรปฏิบัติมี 24 ข้อ คือข้อ 1-30 ยกเว้นข้อ 6, 9, 14 และ 24 ในแบบสอบถาม พฤติกรรมที่ควรจะเป็น

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของผู้บริหาร โรงเรียนมีบทบาทในภาคเหนือ จากขอสรุปของ แฮลปิน (Halpin)¹ ได้สรุปจากผลงานการวิจัยของเขาว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ คือผู้ที่มีพฤติกรรมดังที่อธิบายไว้ดังนี้ 1) มีพฤติกรรมทางการบริหาร สูงทั้งค้าน Initiating Structure และ Consideration จากผลการวิจัยกรุงศรีฯ ได้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมทางการบริหารโดยเฉลี่ย พฤติกรรมค้าน Initiating Structure และพฤติกรรมค้าน Consideration ในระดับปานกลาง ซึ่งขาดแย้งกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า อยู่ในระดับสูงทั้งสองค้าน ยอมแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางการบริหารไม่ถึงระดับที่ควรจะเป็น ยอมมีผลกระทบกระเทือนถึงคุณภาพของ การมีบทบาทของผู้บริหารอย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะการ เป็นหัวตัวผู้บริหารอาจจะไม่ได้พิณมากนัก โดยมากจะถืออาวุโส ระดับเงินเดือนสูง และคุณวุฒิตั้งแต่ ป. ก. ส. สูง ขึ้นไป และเข้าอบรมเรื่อยๆ ผู้บริหารเป็นเวลาประมาณ 3 เดือน คังหนึ่งอาจจะไม่เข้าใจในหลักการบริหารดีพอก จึงเป็น

¹ Andrew W. Halpin, The Leadership Behavior of School Superintendents, 2nd ed. (Chicago : Midwest Administration Center, University of Chicago, 1959), p. 10.

ไปคือที่ทำให้พฤติกรรมทางการบริหารไม่อยู่ในระดับที่สูงเท่าที่ควร อีกประการหนึ่ง ผู้บริหาร ส่วนมากมีอายุสูง การที่ดำรงตำแหน่งนานเกินไปโดยไม่มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนโรงเรียนบาง เดช พฤติกรรมทางการบริหารอาจจะลดลงได้

การที่พฤติกรรมด้าน Consideration ของผู้บริหารมีแนวโน้มสูงกว่าพฤติกรรมด้าน Initiating Structure ตลอดจนกับผลการวิจัยของ ฟอย (Foy)² และ วิจิตร ธีระกุล³ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า รัฐธรรมนูญไทยเป็นสังคมไม่ครีสต์ลันด์ มีการเน้นความ สำคัญของการสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ผลการวิจัยของ รามพิง อัมเรศ⁴ ได้พบว่า ความเกรงใจ ซึ่งเป็นค่านิยมที่สำคัญของชาวไทยนั้นของคนไทย มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำ มากกว่าองค์ประกอบอื่น ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันในข้อนี้เป็นอย่างดี

2. จากผลการเบรี่ยงเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร ระหว่างพฤติ กรรมที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็นของผู้บริหารและของครูอาจารย์ ให้พบว่า ผู้บริหารคาด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นของตนเองไว้สูงกว่าพฤติกรรมที่เป็นอยู่ทั้งสองด้านอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานของ 2.1 ที่ว่าพฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นอยู่จริง

²Francis Patrick Foy, "An Analysis of the Leader Behavior of Taxas Community Junior College Deans of Instruction," Dissertation Abstracts, Vol. 35, No. 9 (November 1974), 2475-A.

³Vichit Dheerakul, "Leadership Behavior of the Secondary School Principals in Bangkok, Thailand ; as Relate to Sex, Age, Experience and Qualification," (Doctor's Thesis, Brigham Young University, 1972), p. 40.

⁴รามพิง อัมเรศ, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับ รักษ์สุจิ คุณวุฒิ และความเกรงใจของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง" (ปริญญาโทพนักงาน กศน. มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2517), หน้า 46.

กับที่ควรจะเป็นของผู้บริหารและของครูอาจารย์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้บริหารคงจะรู้สึกตน เองว่า พฤติกรรมทั้งสองด้านนี้คือจุดเด่นของอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่สูงพอ สมควรจะได้ปรับปรุงให้สูงกว่าเดิม

พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร ระหว่างพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูอาจารย์ได้คาดคะนึงพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็นของผู้บริหารไว้สูงกว่าที่เป็นอยู่จริง ทั้งสองด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งัดแยกกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่ว่าพฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็นของผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และของครูอาจารย์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คงผลการวิจัยของ สมาน วีระกำแหง⁵ ที่ว่า อาจารย์ต้องการให้ผู้บริหารวิทยาลัยครุ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำมากกว่าที่เป็นอย่าง ส่องด้าน และตรงกับผลการวิจัยของ ปอย (Foy)⁶ ในขอที่ว่า ผู้ร่วมงานประسังค์ให้ผู้บริหารมีพฤติกรรม 2 ด้านสูงกว่าที่เป็นอยู่

3. จากผลการ เปรียบเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ในพฤติกรรมที่เป็นอยู่กับที่ควรจะเป็นโดยพว่า พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารทั้งสองด้าน ทั้งพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงและที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าของครูอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งัดแยกกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหาร ระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ทั้งพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงและที่ควรจะเป็นไม่แตกต่างกัน จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารกับครูอาจารย์มีความเห็นแตกต่างกัน ซึ่งคงกับผลการ

⁵ สมาน วีระกำแหง, "พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยครุ" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 91-94.

⁶ Foy, Loc.cit.

วิจัยของ โคกซ์ (Cox)⁷ ในข้อที่ว่า คะแนนพุทธิกรรมความเป็นผู้นำแห่งสองค้าน ในความเป็นจริงและในอุดมคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเห็นของ

ก. คณาจารย์กับอธิการ

ข. คณาจารย์กับรองอธิการฝ่ายวิชาการ

ค. อธิการกับรองอธิการฝ่ายวิชาการ และทรงกับผลการวิจัยของ
สmean วีระกำแหง⁸ และ ชโตร์ (Schroeder)⁹ ในข้อที่ว่า ผู้บริหารให้คะแนน
ตนเองเกี่ยวกับพุทธิกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่าผู้รวมงาน ดังนั้นจากผลการวิจัยครั้งนี้
แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารค่อนข้างจะเข้าแข้งทนเอง โดยขณะเดียวกันครุอ่าจารย์เห็นว่า
ผู้บริหารยังแสดงพุทธิกรรมในแต่ละค้านไม่สูงพอ

ขอเสนอแนะ

1. ในการปรับปรุงการบริหารโรงเรียนนั้น ควรปรับปรุงพุทธิกรรมทางการบริหาร
ของผู้บริหารในค้านทาง ๆ ดังนี้คือ

ค้านวิชาการ ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนให้
สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียน การเชิญ
วิทยากรมาบรรยายเรื่องที่น่าสนใจและหันต่อเหตุการณ์ในแกนักเรียน การเยี่ยมชมเรียนและ
การวางแผนในการจัดกิจกรรมกับบุคลากรในโรงเรียน

⁷Edward Wilton Cox, "Superior and Subordinates Perceptions and Expectation of the Leader Behavior of the Dean of Instruction : A Survey of the North Carolina Community College System," Dissertation Abstract, Vol. 35, No. 5 (November 1974), 2568-9-A.

⁸ สmean วีระกำแหง, เรืองเดิม, หน้าเดียวกัน。

⁹ Schroeder, Loc. cit.

ด้านบุคลากร ควรปรับปรุงเกี่ยวกับ การมอบหมายและการกำหนดเวลาใน
การทำงาน การประชุมบุคลากร การจัดสร้างศักยภาพ ให้อบุคลากร การรับฟังความคิดเห็น
ของบุคลากร การให้กำลังใจและเป็นกันเองกับบุคลากรในโรงเรียน

ด้านกิจการนักเรียน ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการประชุมนักเรียน การส่งเสริม
ให้นักเรียนรับผิดชอบในการจัดกิจกรรม การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการรักษาความ
สะอาดของโรงเรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าพบเป็นการส่วนตัว

ด้านการเงิน ดุรการ ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดหารายได้ให้แก่โรงเรียน
การรายงานเกี่ยวกับการเงินของโรงเรียนให้แก่บุคลากรในโรงเรียนทราบ และการจัดหา
สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานให้แก่บุคลากรในโรงเรียน

ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ควรปรับปรุงเกี่ยวกับ การประชุมร่วมกันระหว่าง
ครูและผู้ปกครอง การเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์
โรงเรียน การสนับสนุนให้โรงเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณะโดยชุมชน และเข้าร่วม
กิจกรรมทาง ฯ ของชุมชน และการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้าพบอย่างเป็นอันสอง

2. เพื่อให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนมัชymทึกษามีความรู้
ความสามารถดังกล่าว ขอเสนอแนะวิธีการดังนี้ คือ

(1) ควรตัดเลือกผู้ที่เรียนทางการบริหารการศึกษามาดำรงตำแหน่งนี้

(2) ควรนีกการประชุมสัมมนา ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน
มัธยมศึกษาทุกปี ว่าด้วยเรื่องการบริหารโรงเรียน

(3) เมื่อนีการประชุมหรืออบรมครุประชำการ ควรเชิญ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่
หรือผู้อำนวยการโรงเรียน เข้าฟังในฐานะผู้ลังเกตการณ์ด้วยทุกครั้ง

3. การคัดเลือกผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่ง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ
โรงเรียนมัธยมศึกษา ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและพุทธิกรรมที่เหมาะสมกับสภากาแฟ
ล้อมและสถานการณ์ของโรงเรียนในเรื่องต่อไปนี้

(1) ระบบสารนิเทศ

(2) หลักบุญชั้นพันธ์

(3) การบริหารโรงเรียนในด้าน การกระจายและมอบหมายงาน การให้กำลัง
ใจ การตักจูงใจ หลักการประชาธิปไตยในโรงเรียน

(4) การจัดการเรียนการสอนที่ดี การนิเทศการศึกษา

(5) การจัดกิจกรรมนักเรียนและการจัดหารายได้ให้แก่โรงเรียน

(6) การประชุมสัมมนาโรงเรียน

(7) การจัดสร้างศักยภาพและจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

4. การให้มีการวิจัยต่อจากการวิจัยนี้ คือ

(1) การวิจัยพุทธิกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาท่านอง
เดียวกันนี้ กับผู้บริหารชั้นรอง ๆ ลงไปจากผู้บริหารคือ ผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าสายวิชา

(2) การวิจัยพุทธิกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาท่านอง
เดียวกันนี้ ในกระบวนการบริหารอื่น ๆ ในระบบการบริหารโรงเรียน

(3) การวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้พุทธิกรรมทางการบริหารทั้งสองค่านี้ มีระดับสูง
ต่ำต่างกัน

(4) การวิจัยถึงความพอใจของครูอาจารย์ในระดับสูงที่ของพุทธิกรรมทางการ
บริหารของผู้บริหาร

(5) การวิจัยพุทธิกรรมทางการบริหารทั้งสองค่านี้ ของครูอาจารย์ที่แสดงออก
ต่อผู้เรียน โดยตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์เอง และนักเรียน